

22
Venezia

Aplech

No. 1

de melodies populaires catalanes.

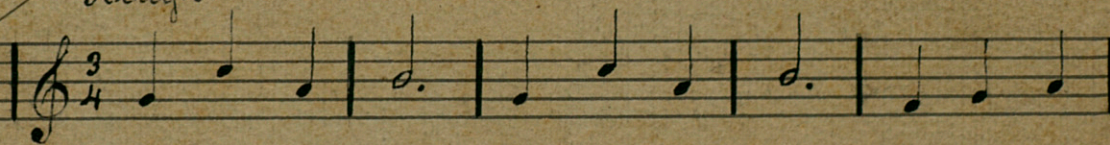
Lema: Tenen l'aspror de la terra y la salabror del aiga..
"Cansons del poble" Nacional.

Festa de la Música Catalana
Any V - Concurs de 1910
Música homonímica
Autor: Xavier Bortol

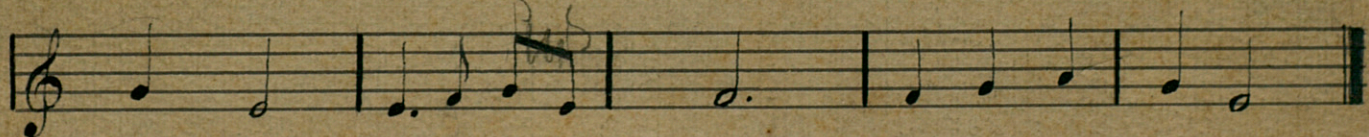
I Pla de Cabra

15-VII-1920
J. M. P.

Allegro.

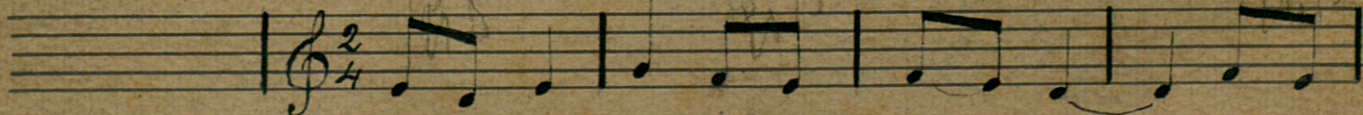
et l'o-ri-el. et l'o-ri-el fan mol-tes

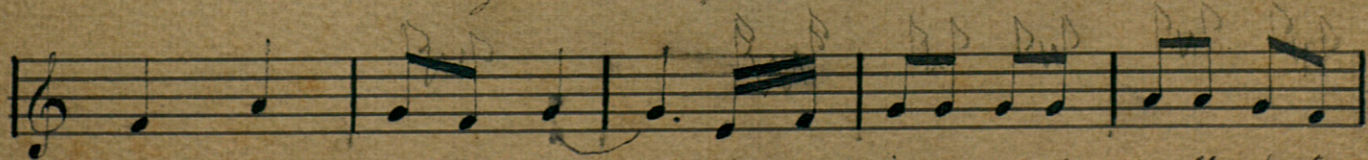
co-ses. Era la-ri-la-ra. Fan mol-tes co-ses.

II Pla de Cabra

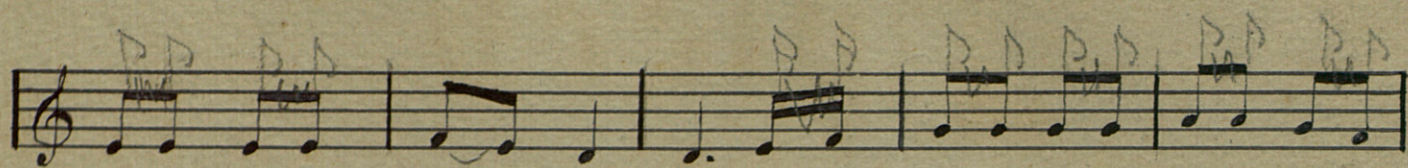
Moderato.

So may he tin-gut for-tu-na ja en tot

sach des-gra-ci-al fes-te-ja-vau-na don-re-lla fes-te-

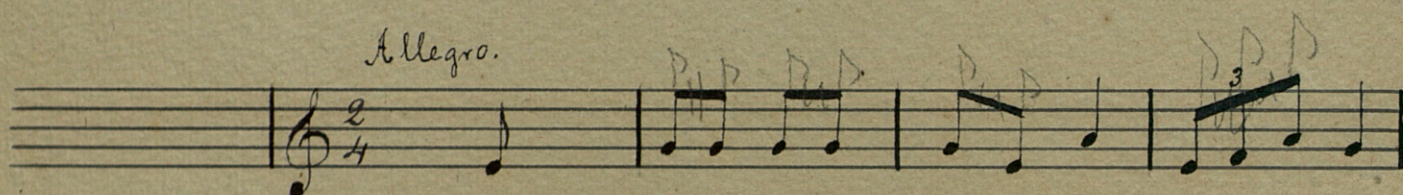
ja-va u-na don - ze - lla fes-se - ja-va u-na don - ze - lla molt poch

temps me va du - rà molt poch temps me va du - rà.

III Pla de Cabra

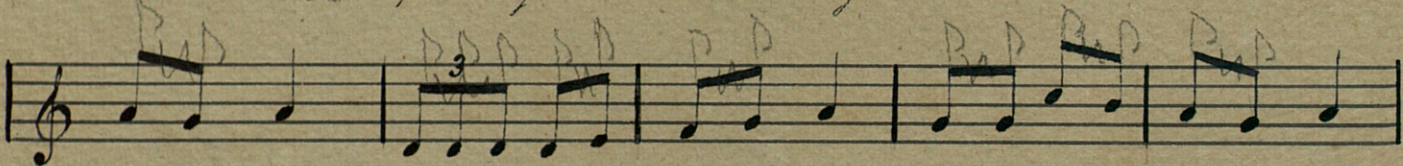
Allegro.

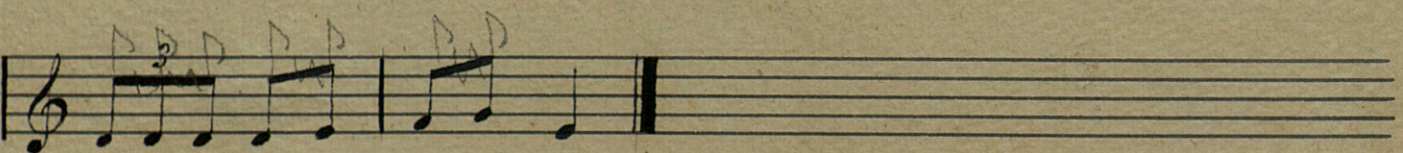
El pa-re y la ma-re, ay, vis-ca l'a-mor!

El pa-re y la ma-re, ay, vis-ca l'a-mor!, n'ón le-neu

si n'ó'a mi. Vis-ca l'a-mor, vis-ca la ro - sa. N'ón le-neu si n'ó'a mi.

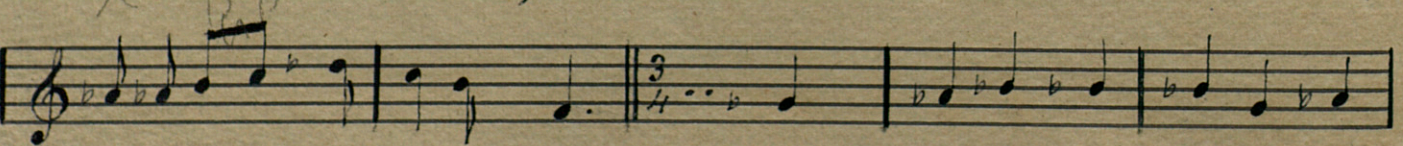
Vis-ca la ro-sa del jar-di.

IV Pla de Cabra

Moderat.

El pa-re y la ma-re n'ón le-neu si n'ó'a mi; me fan a rà a cos-

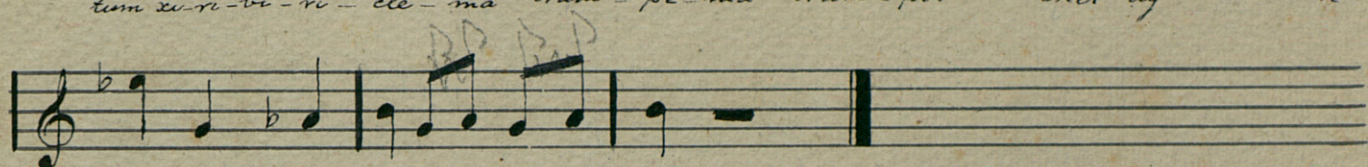

ca-ra a a-pen-dre de lle-gi.

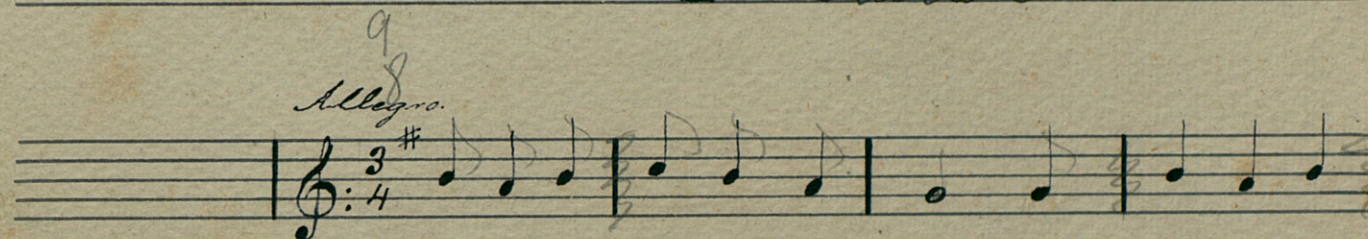
Mes ay a-re! Tum pa-ta

tum xi-ri-bi-ri-cle-ma trum-pe-ma trum-pi. Mes ay a-- re

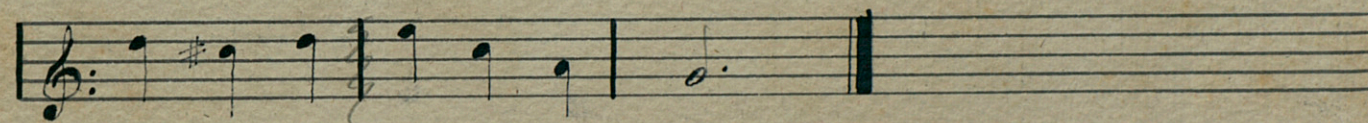
tum pa-ta-tum xi-ri-bi-ri-clum.

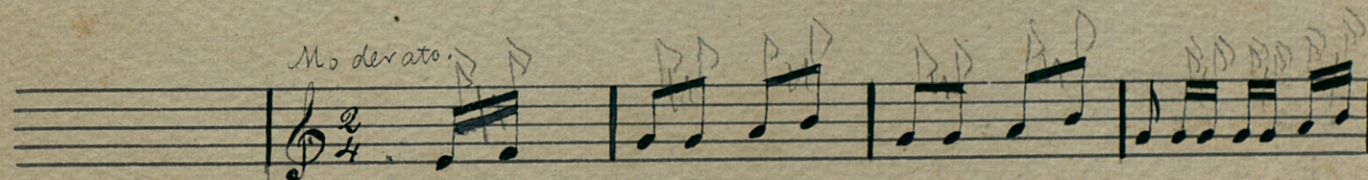
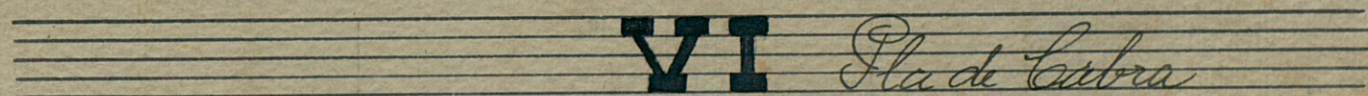
U-na ma-ti-na-da pes-ca jo me'n vaig

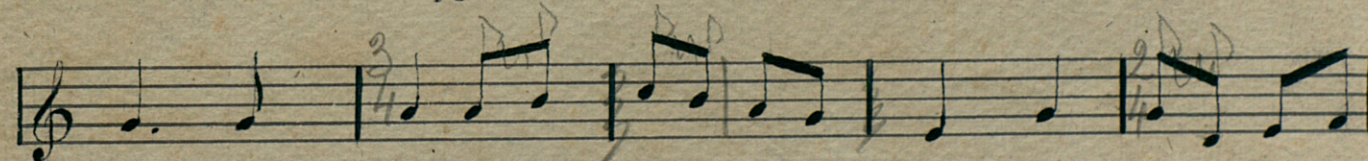
a-nà a ca-gar, sens tro-var per-diu ni qual-lla

pe-ra po-der-li ti-rà.

El di llens al de ma ti van dim vaudam de la terra del a-

ram prin ci pi de la set ma-na si si flor del jar

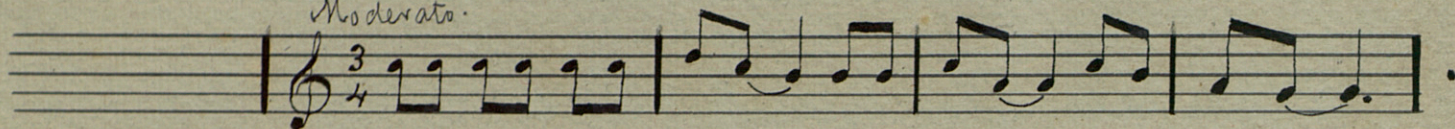

di prin ci pi de la set ma-na.

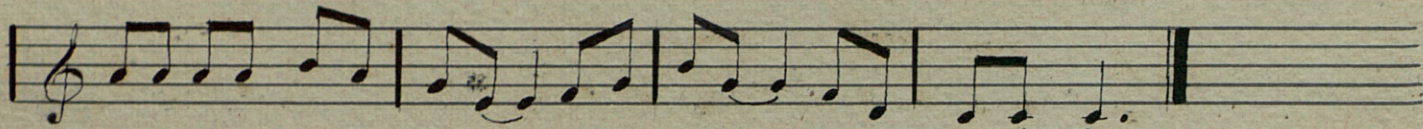
VII

Illa de Cuba

Moderato.

El di-lluns al de-ma — ti prin-ci-pi de la set-ma — na

po-sa la re-llacl ca — vall cap a cà-lal na-mo-ra-da.

VIII

Illa de Cuba

Andantissimo.

Ca-ta — ri-na se pen-ti-na si beu a-mo-ro

sa ab u — na pin-ta d'ar-gent si beu a-mo-ro-sa-ment. Ab u —

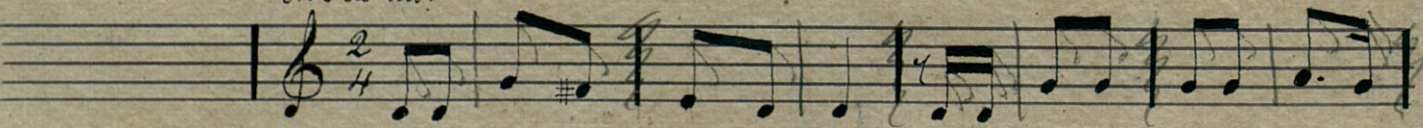

na pin-ta d'ar-gent si beu a-mo-ro-sa — ment.

IX

Illa de Cuba

Moderato.

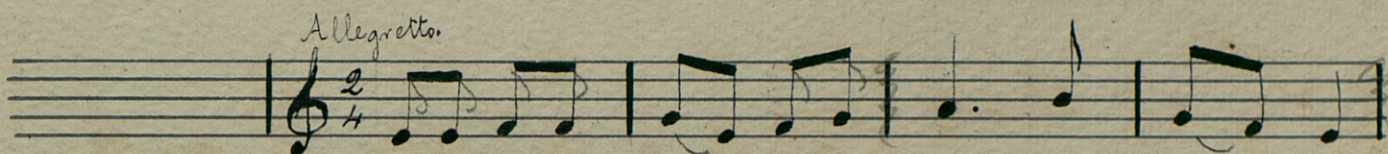
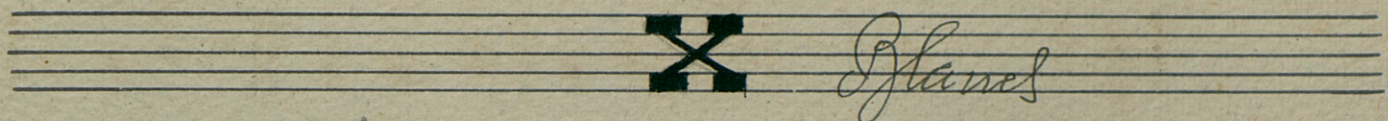
La Ven-tu-ra ho ha sen-tit ja plo-rar ja se po-sa-ra

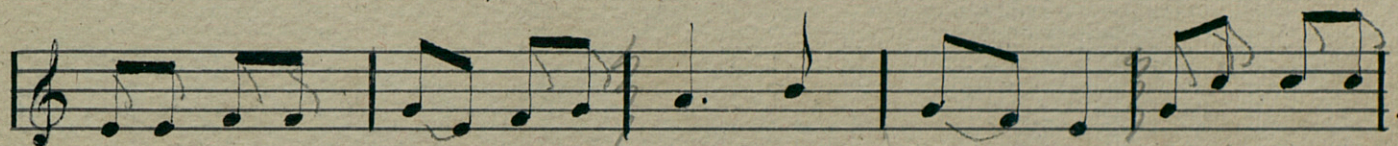
ca jo-ra sen a-do-nà Ven-tu-ra que plo-rel a-re. Don la re

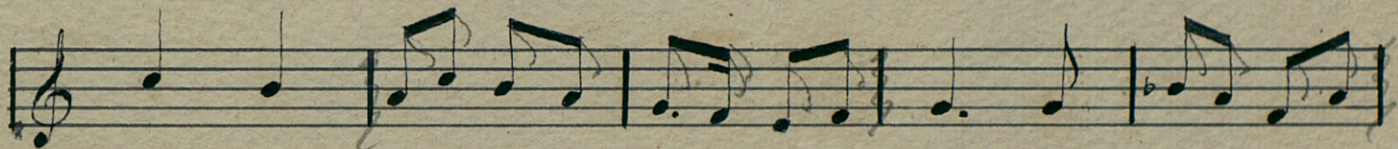
ra. Enun la re ra re ra re a re Enun la re ra.

Que li por-ta - re a la me - va do - na?

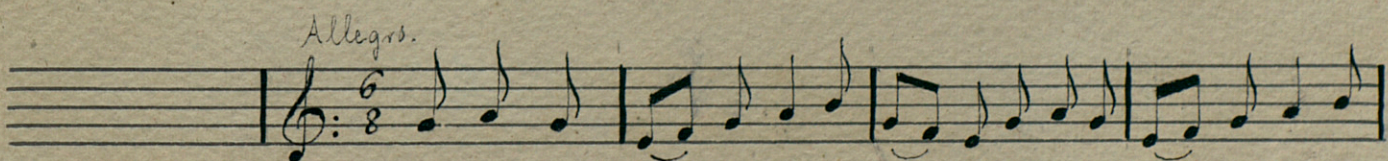
Que li por-ta - re a la me - va do na? Sa-ba-tel y

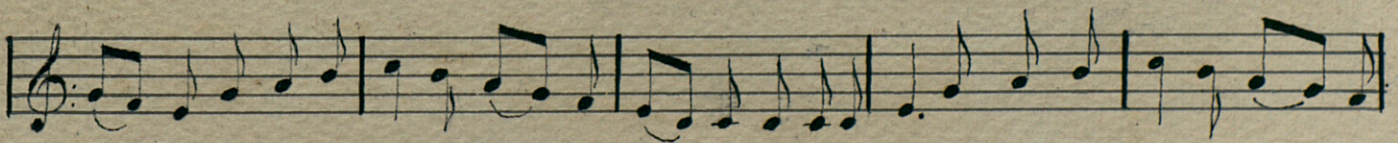
mit - ges de-van-tol tam - be per que es - ti - qui a - le-ge quan a -

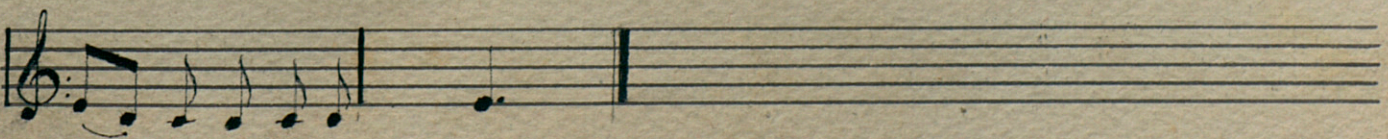
re - va - re.

A-llien el pla de Car-ra-go-na. A-llien el pla de Car-ra

go-na hi ha un ar-bre que a-bre-to-na. Quan l'ar-bre es vert. Quan l'ar-bre es vert l'om bre ta es

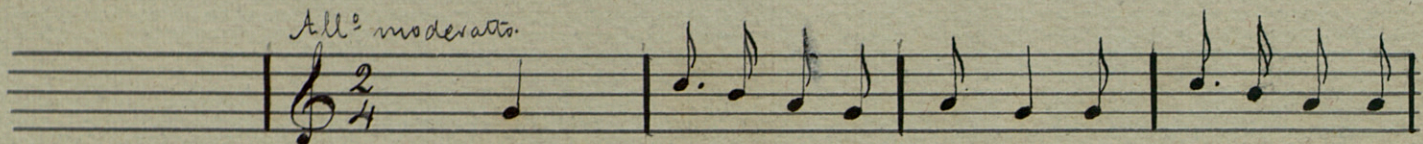

bo-na. Quan l'ar-bre es vert.

XII

Glances

All.^o moderato.

A l'hor ta del seu pa re em ta ron ger hi

ha car re gat de ta ron ges al tre fin tes no hi ha

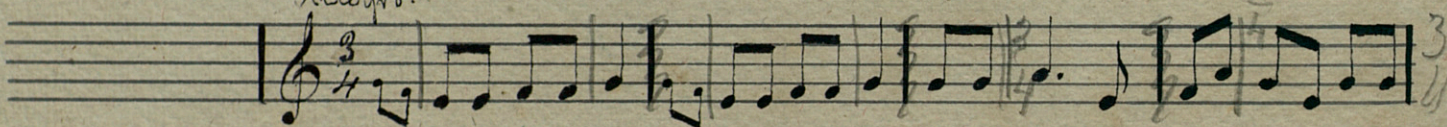

L'ai re que ve de l'ai re l'ai re que des ai re va.

XIII

Glances

²/₄
Allegro.

A la nit de Sant Joan. A la nit de Sant Joan qu'es u-na nit molt a-le-gre qu'es u-

na nit molt a - le - gre.

XIV

Pa de Cabra

²/₄
Moderato.

A la nit de Sant Joan. A la nit de Sant Joan qu'es u-na nit molt a-le-gre

qu'es u-na nit molt a - le - gre.

XV Pla de Cabra

Moderatto. *S.*

A Va l'en cia hi ha na da ma. A Va l'en cia hi ha na
da ma vos sois Ca com un fil d'or. A deu a mor, a deu prin ce sa. Ros se
a la 8^a 2^a cople Final.
Ca com un fil d'or. A deu a mor, a deu prin ce sa.

XVI Barcelona

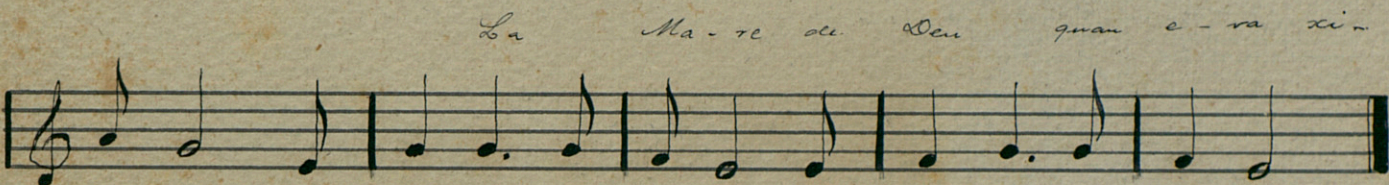
Allegro.

Hont tens la do-na Jo-an, veig que no la tens a
ca-si? Als fa-res de la Mer-cé que me l'han en-mot-ll-va-da. Be la
tinch. Be la tinch la ma-la-mya-da. Be la tinch.

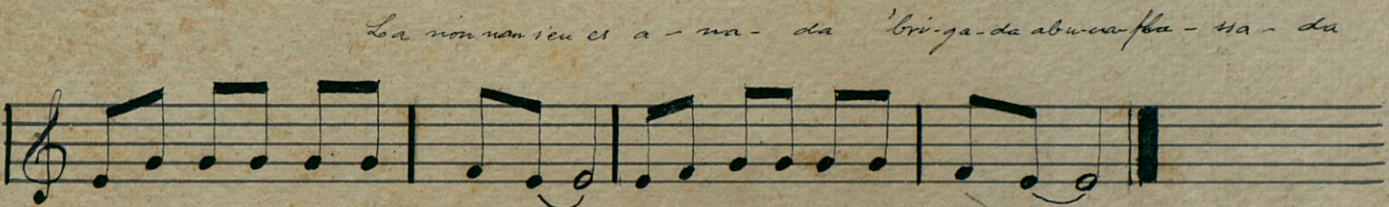
XVII Pla de Cabra

All.^o moderatto.

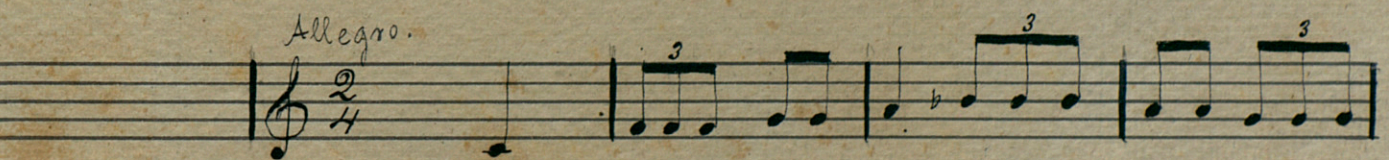
So ta la o li ve rao li va. So ta la o li

que-ta a-na-va a cos-tu-ra a-a-pen-dre de lle-tra.

a-ra ma-téis se-ra a - qui a so-ta d'a-quest coi-xi.

ram-bla, les no-gesien van seu van cap a la ram-bla por-se-jant. Han

tro-vat un cur-ro-ta-co, ay ma-re quin noy tan ma-co; jaze po fira-sen da ho

nar ay ma re m'hi ca-sa - ri - a. Sa se po-sen a en raho nar ay nca

re m'hi vuy ca - sar.

La sar - da-na del bai - let sa ma - re li do-na sa -

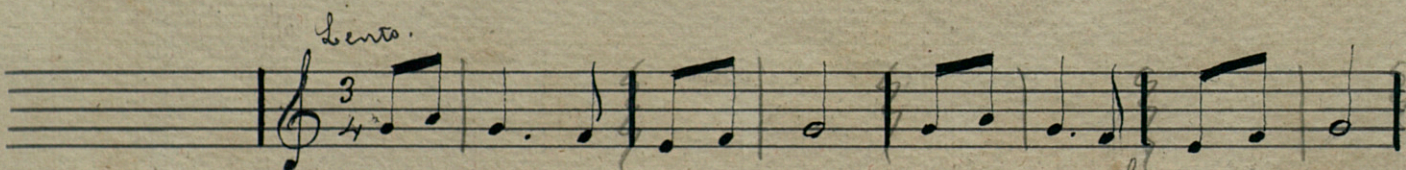
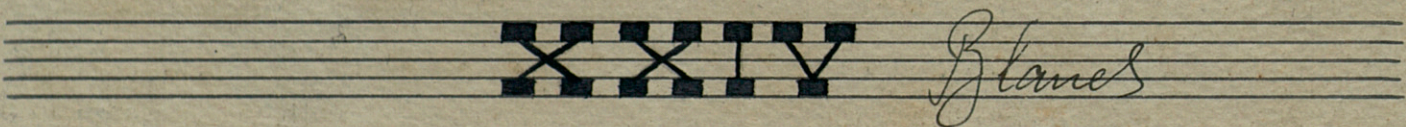
pa un to-pi de so - fies yun cost-la de pa

qui ho vut-gui vlu - re sha d'a-ge-rio - lla de ge-mits en

ter-ra y l'por-va la nca. Larrichs!

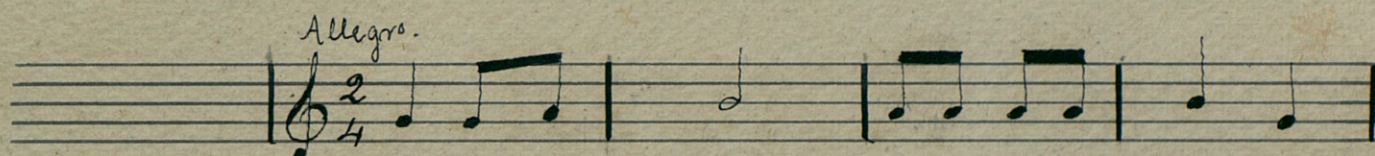
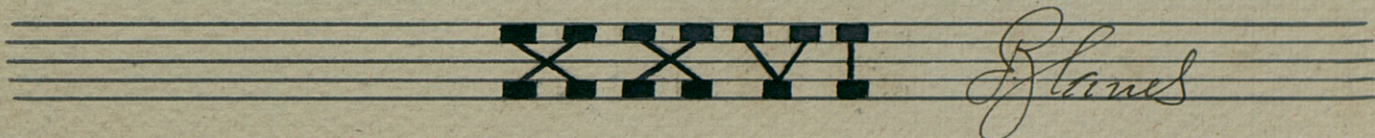
Re-cor-dens fi - dels crist - tiang qui en la creu de Re-emp-ter

na que - rir per nos - tre a-mor cla-vat de pens y de mans.

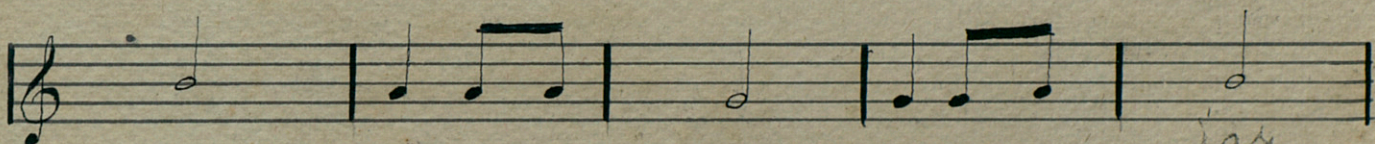
San - ta Ca - ta - ri - na quan - ta oeu - re - le - pou - tes les cam - pa - nes va fer co - ca - a - uo - les.

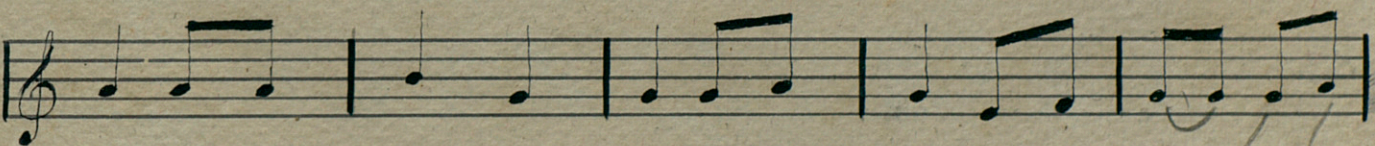
La qui - rou - do' de la qui - rou - Lau - ga

el seu ma - rit ^{ha vingut de} seu ha - not a Fran - ça n'ha por -

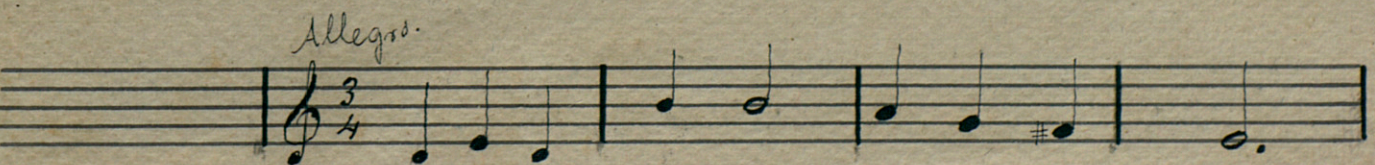
tat un gau bi rot per fer - te - ^{far} ^{ga - a}

la se - va do - na pe - dra pi - ca - da, sa - ba - ta en flo - ra -

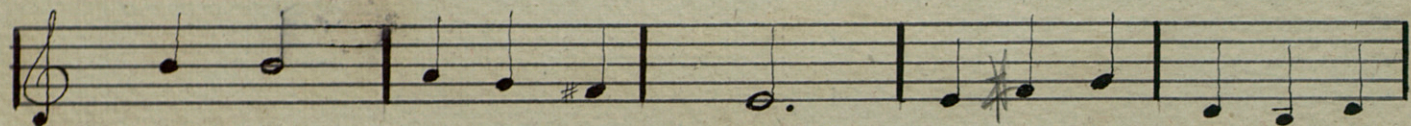
la flor de lla - quet el cor me dóna que tre - qui a - quêt.

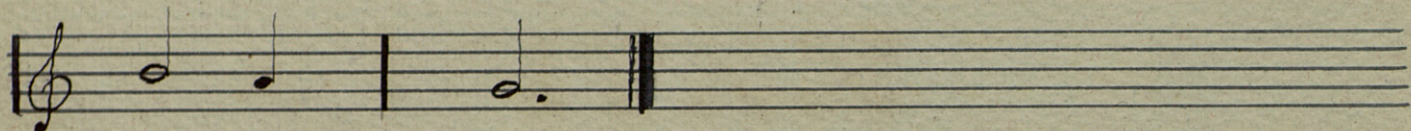
Les mages ma - ques de bon ma - ti

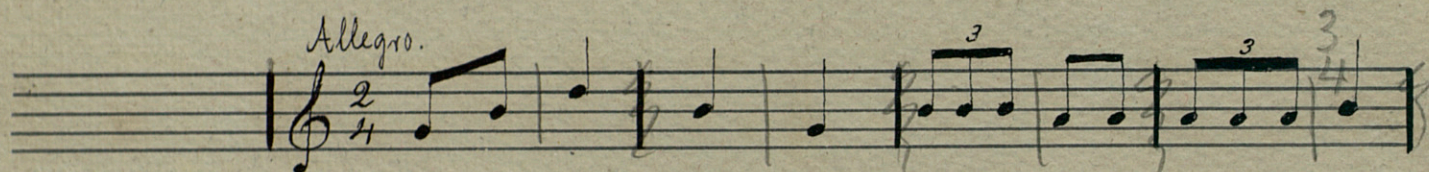
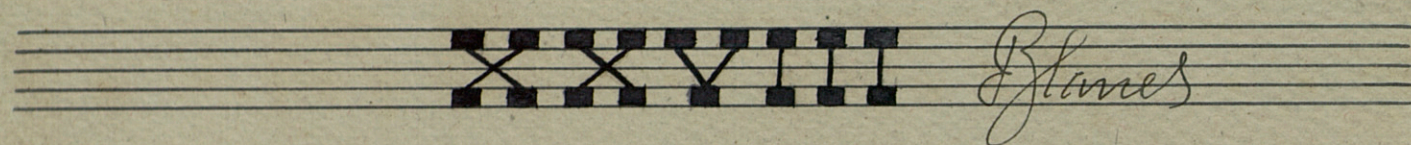
cuí-den y re-queu el seu jar-di; jo tam-bé

re-go del meu hor-let, ja-ves y pe-sols y

ju-li-vert.

-Pas-to-ret d'ont veub? De la mon.ta-nya de la monta

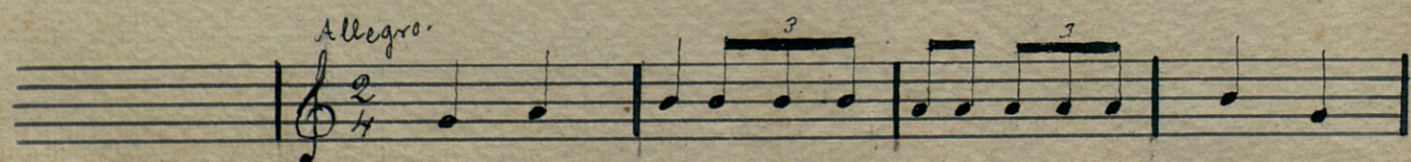
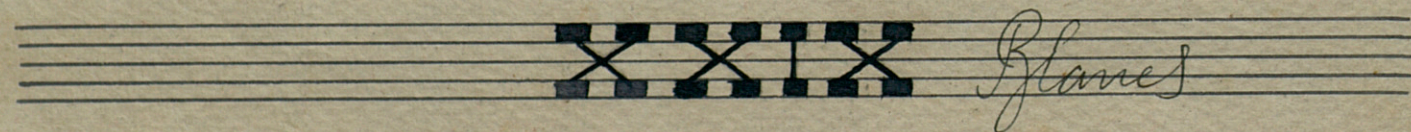
nya. Pas-to-ret d'ont veub? De la mon.ta-nya ven re'l temps.

Ay quin temps que fa plou y ne-va plou y ne-va. Ay quin

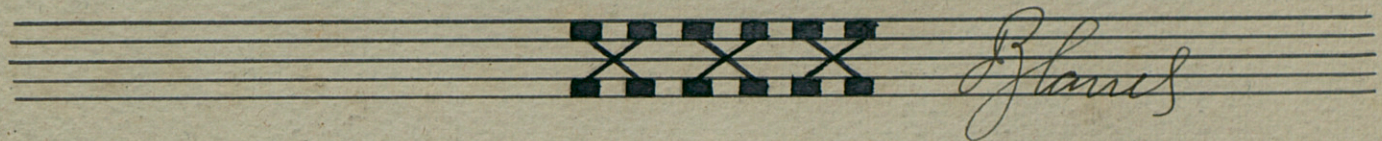
temps que fa plou y ne-va y ne-va-ra.

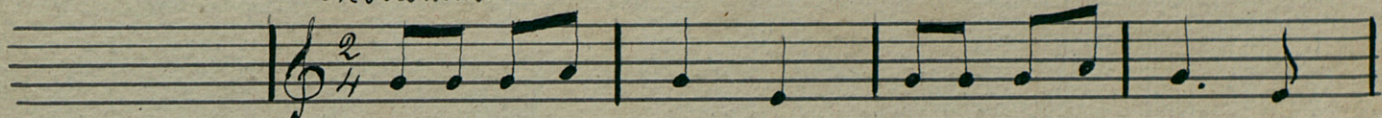
Sol so-let vi-nam a plu-re vi-nam-a ven-re

sol so - cet vi - neu a ven - re que tincu pret.

Moderatto.

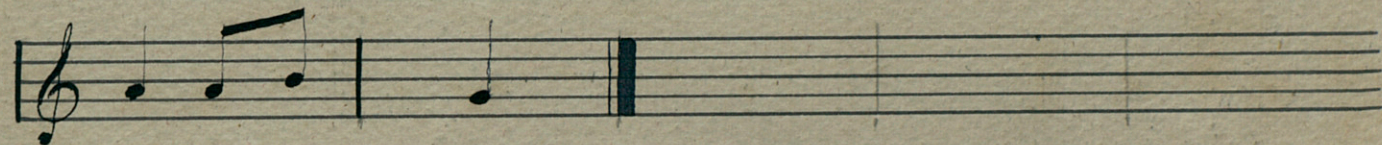
Ca - di - re - ta en - lai - re mo - ca - dōa la ma el

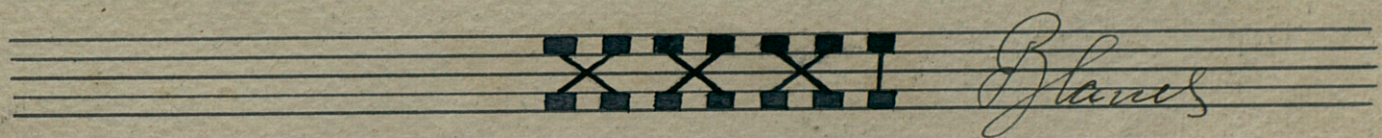
rey y la rey - na van a pas - se - jã que vis - quin que

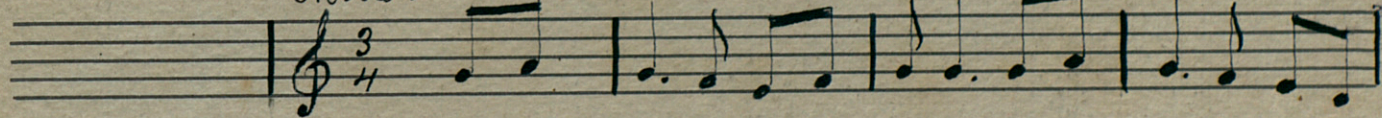
vis - quin els reys de l'O - rient que por - ten tur - rous per

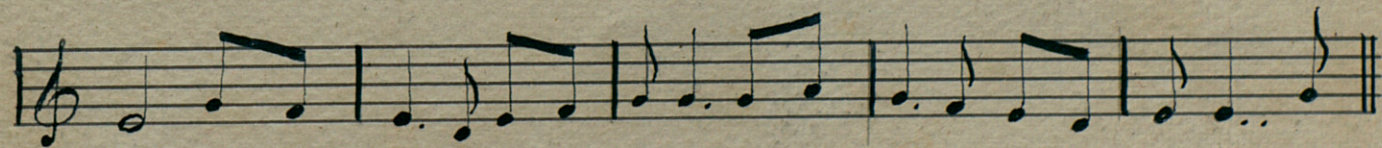
to - ta la gent.

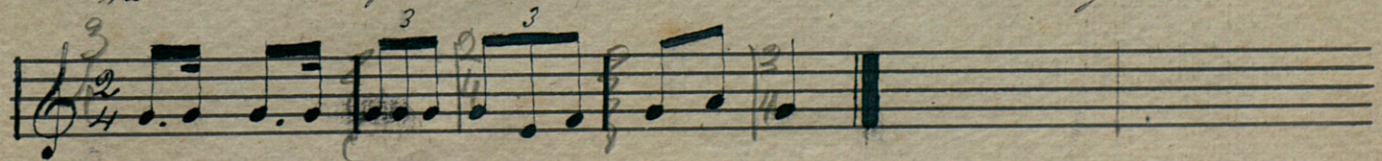
Moderatto.

Eres pas - ros he fet en Cer - ra no se'l rey si'm re - nya -

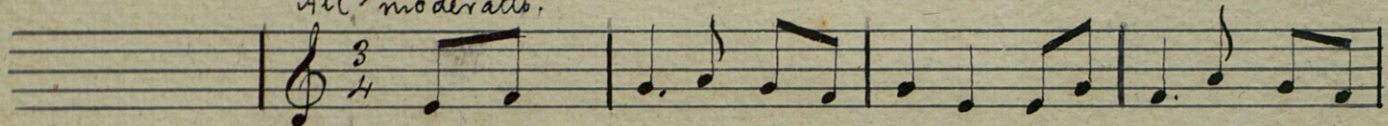
rá viuen de part de la con - ver - sa la con - ver - sa del rey mo - ro. Abent

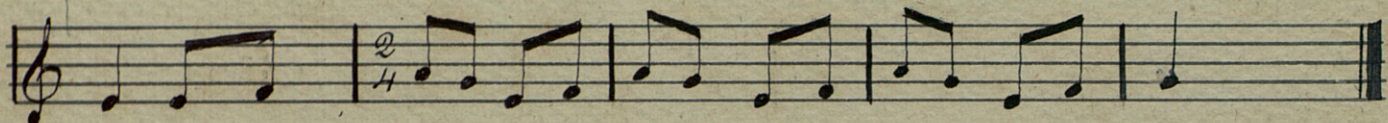
son ahon son les diu - ques que tes ahont son ahon son.

All.^o moderatto.

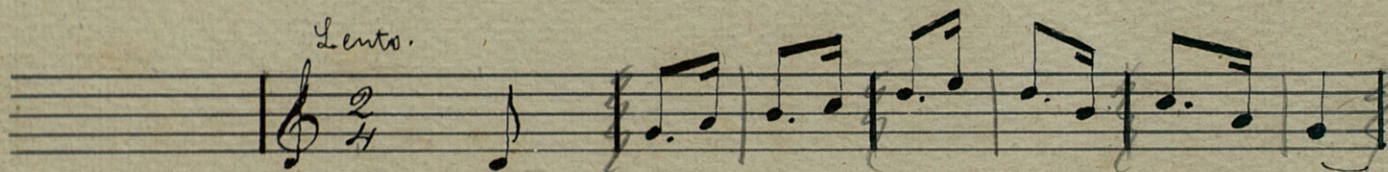
-So me'n vaig molt des-con-ten-ta cap al pa-la-cio del

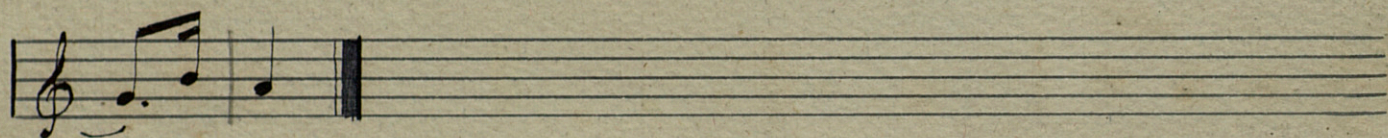
rey-tor-na tor-nas-en-de-re-ta la mel be-lla tèn-dà-ré.

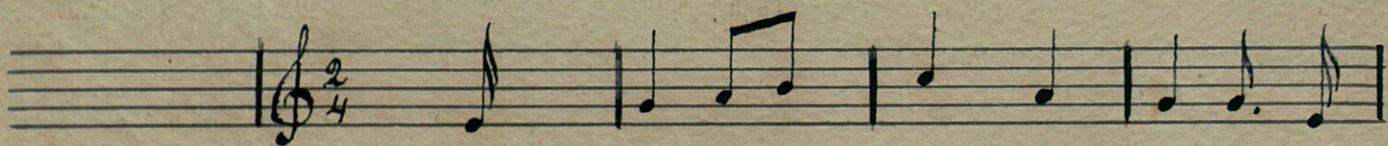
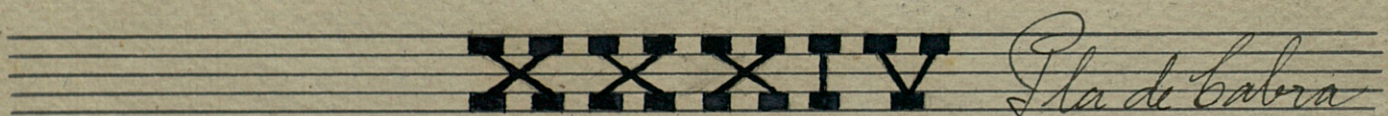
Lento.

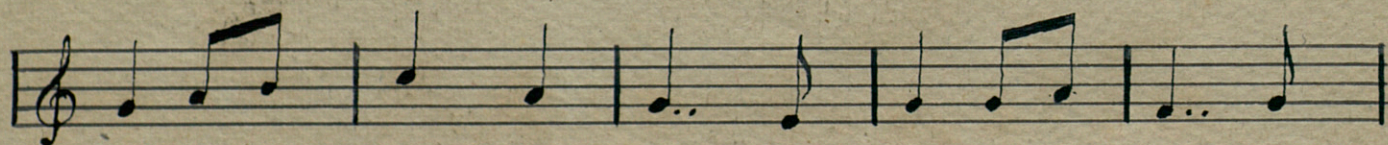
El ros-si-nyol no vol can-tar per què's tot sol

No vol.

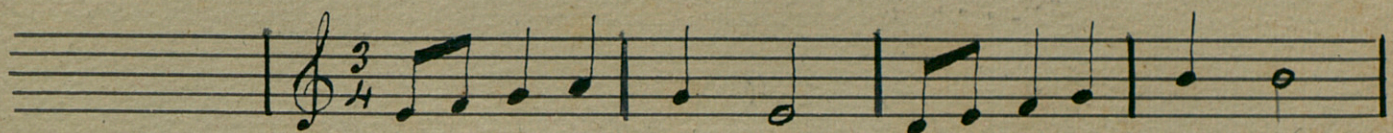
Bar-ber hon-tes la bar-bera. Bar-

be-ra hon-tes l'a-mor. L'a-mor es a la ri-

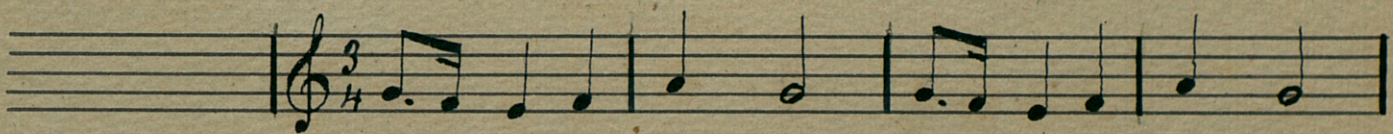
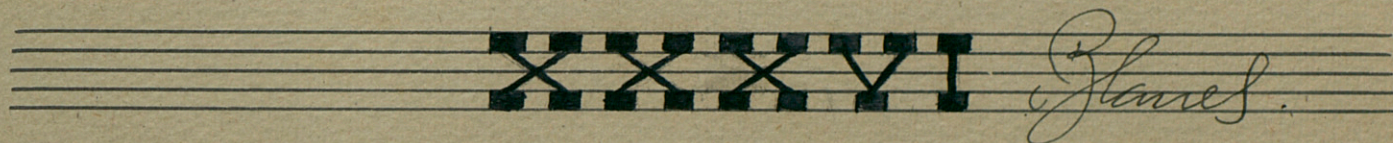
e-ra a bus-car un pou de flors.

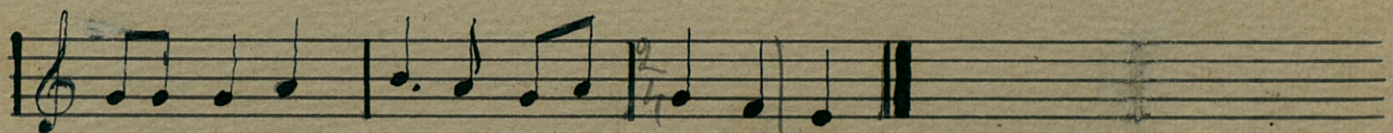
A la tor-ra xi-ca, a la tor-ra xi-ca

a la tor-ra gran a la tor-ra gran.

A la tor-ra xi-ca, a la tor-ra xi-ca

a la tor-ra xi-ca a la tor-ra gran.

25- 1920
Jamp

Aplech
de
Melodies populars catalanes

Cangonç
corresponents a les melodies

Lema: Tenen l'aspror de la terra y la
salabror del aiga ("Cangonç del poble" Rusiñol)

Observacions

- Al transcriure aquestes cançons, qu'he recollides durant mon sojorn en les comarques de La Selva y Camp de Tarragona, he procurat conservarshi tota llur naturalesa; per xi m'he limitat a corregir solsament lo més indispensable. Malgrat això, he cregut prudent suprimir tot lo qu'estava reuñit al la moral; per xi les cançons: La Melindrosa, Sota un pomet, A cala enamorada y La dona d'en Joan, son incompletes.

- Malgrat mes investigacions, no he pogut assolir recollir completa la canço titulada La Ventura.

- Les melodies I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, XIV, XV, XVII, XXXIV^{XXXV} han sigut recollides a Blà de Calra (Camp de Tarragona).

- Les melodies X, XI, XII, XIII, XIX, XX, XXI, XXII, XXIII, XXIV, XXV, XXVI, XXVII, XXVIII, XXIX, XXX, XXXI, XXXII, XXXIII^{XXXVI} han sigut recollides a Blànc (La Selva).

- La melodia XVI fou recollida a Barcelona.

- La melodia XVIII fou recollida a Cassà de la Selva.

- No he pogut recollir íntegrament la cançó al
la qual s'acompanya el ball de bastons,
però no ha de ser difícil aconseguir-ho.

- No he pogut en cap de les dues encontra-
des recollir íntegrament la lletra de "La
torra xica", però aquesta cançó ha estat
ja publicada completa al diferent
melodià.

Aplech de melodies populars catalanes

Canzons
corresponents a les melodies.

I

La melindrosa.

A l'Oriol,

~~a l'Oriol~~

fan moltes coses,

tra larí larà,

~~fan moltes coses.~~

Fan lo roser,

~~fan lo roser~~

~~quan no hi ha roses,~~

~~tra larí larà,~~

quan no hi ha roses.

una n'hi ha	}	qu'es melindrosa,
se vol casâ		però no gosa
perquè no sab		l'estil del home.

.....

Cèdula nº 1 bis

Sota un pover. ⁽¹⁾

Sota un pover,
~~sota un pover~~
 de Tarragona,
tra l'ari l'arà,
 de Tarragona.

Sota un pover,
~~sota un pover~~
 hi ha una pastora,
~~tra l'ari l'arà,~~
 hi ha una pastora.

y un frare blanch - que la sermonea.
 La arrenca 'l pis - de la pilosa,
 li denta un cop - a la corona.
 - Ai! que m'has fet - falsa, traidora;
 per est peccat - has d'anà a Roma.
 - Com hi aniré - jo tota sola,
 un dia plou - y l'altre troua
 y l'altre cau - pedra rodona.

(1) Vegeu "Quan l'arbre es vert" pag. 14.

II

El malestruch.

Jo mai he tingut fortuna
jo en tot soch desgraciat
festejava una donzella
~~festejava una donzella~~
~~festejava una donzella~~
molt poch temps me va durar
~~molt poch temps me va durar.~~

Sos pares ja la privaven
ella ab mi no pot parlar
o jo parlare' ab ella
o jo parlare' ab ella
o jo parlare' ab ella
~~o a mi m'han de matar~~
o a mi m'han de matar.

Jo lo dia prou lo passio
sols de poquer treballar;
ja s'acosta la vesprada
trist de mi me'n haig d'anar.

Ja me'n assento a la taula
com aquell qui vol sopar
ja me'n assento a la taula
trist de mi no puch sopar.

Ja me'n vaig cap dalt del quarto
recolzant-me sobre 'l llit:
tot ~~me~~^{re} sospirs y llanto
lo meu cor està molt trist.

Ja quaito a la finestra
per veure si la veuré
sempre que passa la nuero
sempre que passa la veig.

Mireuli la seva cara
un jardí de flors veureu
en cada galleta una rosa
en cada clavi un clavell.

Jo de roses prou n'he vistes
que 'l roser les va criar
però no son tan boniques.
com sou vos flor de tot l'any.

III

La pubilleta (1)

08 El pare y la mare,
ay, visca l'amor!

El pare y la mare
ay, visca l'amor!
no'n tencen sinó a mi.

Visca l'amor, - visca la rosa.

No'n tencen sinó a mi.

Visca la rosa - del jardí.

Me fan anà a costura

ay, visca l'amor!

Me fan anà a costura

ay, visca l'amor!

a apendre de llegir

Visca l'amor, - visca la rosa.

A apendre de llegir.

Visca la rosa - del jardí.

Me din a can d'orella;

- Noya els vult casà ab mi?

(1) Vegis "La pubilleta" p. 7.

Lo m'hi faig de resposta:

- No podria servir.

- Me'n pararies taula
del bon pa y del bon vi.

del bon pa =
Visca la rosa del jardi

La Mariagna.

- A la plaga ballen coques,
ay, visca l'amor!

- A la plaga ballen coques,
ay, visca l'amor!

mare, deiseumti anà.

Visca l'amor - visca la rosa.

Mare deiseumti anà.

Visca la rosa - del rosà.

Com que soch tan bufoneta

ay, visca l'amor!

Com que soch tan bufoneta

ay, visca l'amor!

ballador no'm faltará.

Nota: El ballador porta aquestes melles a cançons de ne 3,
com volent dir que adreça la melledia; però el vers d'aquella es
mea corit.

~~Visca l'amor - visca la rosa.~~

~~Ballador no'm faltará.~~

~~Visca la rosa - del rosà.~~

A la primera danceta - ja la treuen a ballà
a la segona danceta - sa mare la va a buscà:
- Passa a casa Mariagna - que a la font ne tens d'anà.
- Ay mare no hi aniria - ay mare no hi vull anà
que 'l galan m'hi trovaria - que 'l galan m'hi trovarà.
- Tés a la fonteta fonda - que allí no t'hi trovarà
sols hi ha ocellots que volen - que no saben de parlar.
Mentres los cantis omplia - lo seu galan va arribà.
- Tota sola Mariagna, - tota sola t'han anà? -
Allí avora de la font - un pomeret hi ha;
a sota del pomeret - los dos se van asentà;
sa mare se'ls escoltava - per un finestró que hi ha.
- Tu padri y jo padrina - tots dos s'hauran de casà.

IV

La pubilleta.

El pare y la mare
no'n tenen sinó a mi;
me fan anà a costura

a aprendre de llegir.

Mes ay, are! tum patatum,
xiribiriclema, trumpsema, trumpi.

Mes ay, ere! tum patatum,
xiribiriclum.

El mestre que m'ensenya

s'ha enamorat de mi;

me diu a cau d'orella:

- Noya et vols casâ ab mi?

Mes ay, are! etc.

So n'hi faig de resposta:

- No podria servi.

- Me'n pararies taula
del bon pa y del bon vi.

Mes ay, are! etc.

V

El caçador galan.

Una matinada fresca
jo me'n vaig anâ a caçâ;

sens trobar perdiu ni quatlla
pera poderli tirà,
si no fos una pastora
que guardava 'l vestia.

- Si'm tira l'amor y'm toca?

Si'm toca, be'm tocarà..

La pastora era adormida
a la vora d'un canyà;
de tan boniqueta qu'era
no la gosó a despertà;
vaig collir un pom de violes
al pit les hi vaig tirà.

- Si'm tira l'amor y'm toca?

Si'm toca, be'm tocarà..

Les violes eren fresques,
la nina se despertà.

- Que voleu vos galan jove,
que veniu aquí a cercà?

- La vostre amor donzelleta
si me la volguesiu dà.

- Si'm tira l'amor y'm toca?

Si'm toca, be'm tocarà..

- Demaneula au el meu pare

y també an el meu germà,
que si ells veie la donen
per ben donada seva.

VI

A càla enamorada. (1)

El dilluns al dematí,
van dim van dam
de la terra del aram,
principi de la setmana,
si, si, flor del jardí,
principi de la setmana.

Posa la sella al cavall
van dim van dam
de la terra del aram,
se'n va a càla enamorada.
si, si, flor del jardí
se'n va a càla enamorada.

- Enamorada baixa a obrir - que tinc la barba gelada
y la sella del cavall - està plena de roçada.

(1) Regis "A la enamorada" pag. 11.

VII.

A càla enamorada.

El dilluns al demati
principi de la setmana
posa la sella al cavall
se'n va a càla enamorada.

Namorada baixa a obrir
que tinch la barba gelada
y la sella del cavall
està plena de rohada.

VIII

La Catarina.

Catarina se pentina
^{ben}
si, tota amorosa.
ab una pinta d'argent
^{ben}
si, tota amorosament.
ab una pinta d'argent
^{ben}
si, tota amorosament.

A cada cabell que's trenca
^{ben}
 si, tota amorosa
 renega dels seus parents
^{ben}
 si, tota amorosament
 renega dels seus parents
^{ben}
 si, tota amorosament.

- Calla, calla Catarina - que't faré mudar d'intent
 quan eres a casa teua - vivies molt pobrement
 portaves unes faldilles - ab pedaços mes de cent
 y are les portes de seda - ab un pam de gorniment.

IX

La Ventura.

.....
 La Ventura ho ha sentit
 y a plorar ja se posava
 la jove se'n adonà:
 - Ventura que plores are?

Trumlarerà;
trumlarerà reirà re are,
trumlarerà.

Be ne tindr de plorar jo
que mos pares m'han llençada
- Tota llençada no;
a un hereuet t'han dada.

~~Crumlarerà, etc.~~

Un hereuet de Rindam
que te molta nomenada.
- Nomenada prou ne te
peró de beng no'n te gaires.

~~Crumlarerà, etc.~~

- Si no'n te us en guanyareu
fereu lo que fan los altres.
vos recareu dematí

X

El present del marit

Que li portaré
a la meua dona?

Que li portaré

~~a la meua dona?~~

Sabates y mitges
devantal també
perquè estigui alegre
quan arriuari.

Les vehines diuen
perquè estás tant roja?

Les vehines diuen
perquè estás tant roja?

- És qu'ha arriuat l'home
y m'ha dut diners,
que d'ensà qu'era fora
no havia vist res.

XI

Luan l'arbre es vert

Alli en el pla de Carragona

~~Alli en el pla de Carragona~~

hi ha un arbre que abrotona.

Luan l'arbre es vert.

Luan l'arbre es vert l'ombreta es bona.

Luan l'arbre es vert.

~~Hi ha un arbre que abrotona.~~

~~Hi ha un arbre que abrotona.~~

Eota l'arbre hi ha una pastora.

Luan l'arbre es vest, etc.

y un frare blanc que la sermonea.

La arrenca l'fus de la filosa,

li venta un cop a la corona.

- Ay! que m'has fet, falsa, traidora;
per est pecat has d'anà a Roma.

- Com hi aniré jo tota sola,
un dia plou y l'altre trona
y l'altre cau pedra rodona.

XII

L'amor de la hortelana.

A l'horta del seu pare

un taronger hi ha

carregat de taronges

altre fruiter no hi ha.

- L'aire que ve del aire,

l'aire que del aire va.

Carregat de taronges
altre fruiter no hi ha.
- L'aniò de la hortalana
si me la voleu dâ.

 L'aire, etc.

- L'aniò de la hortalana
si me la voleu dâ.
- L'aniò de la hortalana
promesa n'es temps ha.

 L'aire, etc.

- L'aniò de la hortalana
promesa n'es temps ha.
ab un de Barcelona,
no se si tornará.

 L'aire, etc.

Ab un de Barcelona
no se si tornará;
si de per cas no torna
ja us hi poden casà.

L'aire, etc.

XIII

A la nit de Sant Joan (1)

A la nit de Sant Joan,
 qu'es una nit molt alegre,
 els seus companys li van dient:
 - Joan perquè no t'alegres?
 - Com me tinc d'alegrar jo
 si han casada l'amor meva;
 l'han casada lluny de mi
 perquè 'ls meus ulls no la veig;
 l'han casada a Sant Martí,
 que per mi es un desterro.

El dia que's va casar
 pel meu carrer passava ella
 y va volguer Oeu del Cel
 que jo estès a la finestra;
 ella me diu: Adeu Joan;
 jo li dich: Adeu Teresa.

So n'hi tinc un mocador
 brodat de seda vermella,
 en el mig hi ha un campanar
 y en les vorres una estrella:

(1) Regis "A la nit de Sant Joan" pag. 18.

es el campanar de Reus
hont els moros tenen guerra.

XIV

A la nit de Sant Joan.

A la nit de Sant Joan
qu'es una nit molt alegre
tots els seus companys hi van:
- Joan perquè no t'alegres?
- Com me puch alegrar jo
si han casada l'amor meua;
l'han casada lluny d'aquí
perquè no la pugui veure;
d'això no estich molt content:
l'han posada carbonera,
la polseta del carbó
me la farà tornar negra.
Ara si qu'estich content
l'han posada tabernera
ab l'excusa d'aiguardent
tot sovint l'aniré a veure.
Un dia fessant per lli.

jo la veig a la finestra:

- Teresa no'm mochi d'aquí
que no'm tiris una prenda.-

La me tira un anell d'or
ab les tres pedres vermelles.

- Teresa no'm mochi d'aquí
que no'm tiris altre prenda.-

La me tira un mocador,
brodat de seda vermella;
als cantons del mocador
hi havia el nom de Teresa
y al mig del mocador
hi ha Joan ab sa presencia.

XV

La dama de Valencia.

A Valencia hi ha una dama
rosseta com un fil d'or.

Adieu amor,
adieu princesa.

La mare la pentinava
ab una pinteta d'or.

~~Adieu amor.~~

~~adieu princesa.~~

La germana li triava - els cabells de dos en dos.

La padrina la enflocava - ab un floch de nou colòs.

El son germà se la mirava - ab un ull tot amorós.

Li diu: si germans no fossim - eus casaríem tots dos.

De la maja se'n agafen - y a fira se'n van tots dos.

Així qu'entren a la fira - ella te molts miradòs.

Al primer dia de fira - n'hi compra un pom de flòs.

Al segon dia de fira - n'hi compra un auell d'or.

Al tercer dia de fira - n'hi compra un mocador.

N'hi demanen trenta duros - ell ne dona trentadòs.

De la maja se'n agafen - ya missa se'n van tots dos.

Així qu'entren a la iglesia - els altars ne llueixen tots.

Al pendre aiga bençita - les piques se tornen flòs.

Quan ella s'agenollava - els senyors s'aixequen tots.

Les dames seuen en terra, - ella en cadireta d'or.

El capellà que diu missa - n'ha perduda la lligo.

Els esclaus que l'ajuden - no saben tornar ratió;

Per comptes de dir oremus - han dit spiritu tuo.

El frare que predicava - ja n'ha perdut el sermó.

Les mongetes que al cor canten - diuen: Jesús qu'es aixó!

XVI

La dona d'en Joan

- Hont tens la dona Joan
veig que no la tens a casa?

- Als frares de la Mercé
que me l'han enmatllevada.

Be la tinch.

Be la tinch la mala anyada.

Be la tinch.

Mentres ell ne deya així
la dona puja la escala.

- Aquí tens un munt d'or,
que 'ls frares me l'han donada.

Be la tinch

Be la tinch la mala anyada.

Be la tinch.

- Guina fina t'han fet fer
que tan be te l'han pagada?

- He rentat y he cusit
y també he passat bugada.

Be la tinch, etc.

XVII

La Catarineta.

Sota la olivera oliva,
sota la olivera oliva,
 sota la olivera està,
sota la olivera està.

- A la plaga ballen coques,
 a la plaga ballen coques;
 mare deixemhi anà,
mare deixemhi anà.

- No hi vages Catarineta, - ton pare està per 'ribà.
 - Tan si arriba com no arriba - jo a la plaga vull anà. -
 Quan feya un quart qu'era fora - son pare va arribà;
 se'n assenta a la taula - com aquell qui vol sopà;
 y pregunta a sa mare - qui falta an aquell sopà.
 - Falta la Catarineta - que a la plaga se'n ha anat. -
 La agafa les corretgetes, - corretjada li va a dà,
 a la primera corretjada - mig morta ja va quedà;
 a la segona corretjada - morta ja la va dirà.
 El dia del seu enterro - a son pare van penjà.

Quan era dalt de la forca - tres paraules va llençà:
- Ay pares que teniu filles - ja les podeu ben guardà!
que un vidre quan cau y's treuca - costa molt d'arreglegà!

XVIII

Malala nova.

- Ay mare, la mare
quina cridadissa!

- Ne son les mingones
que salten y riuen.

- Ne son les mingones
que salten y riuen
mangant al princep
y fentli jaquines.

- Jo no dormo, no,
ni estich tranquila.

- Ay mare, la mare
quin dia iré a missa?

- Les bones pàgeses
estan quinze dies;

~~Les bones pàgeses~~

estan quinze dies,

tu com a princesa

un mes estaria.

- Jo no dormo, no,
ni estich tranquila.

- Hy mare, la mare - quin vestit duria
el de seda blanca - o 'l de plata fina?

- El de seda negra - millor t'estaria.

- Jo no dormo, etc.

- Hy mare, la mare - la gent que diria?

- Qu'ha de dir la gent, - qu'ha de dir ma filla:
Aqui passa la dama - aqui passa la viuda.

- Jo no dormo, etc.

- Hy mare, la mare - entes vos hauria?

- Are t'ho vull dir - puig també ho sabries;
el teu marit es mort - ja fa quinze dies.

- Jo no dormo, etc.

seccen

XIX

Caramelles.

Chor: Puig la Pasqua es arribada
y Jesús a eixit de pena,
vinguen ous y causalada
de tortells una dotzeua.

La, la, etc.

[Resposta: La fan els baixos acompanyant la melodia
ab la partícula la.]

Chor: Au aquesta santa casa
no hi venim per res de mal,
sinó per les botifanes
qu'estan penjades a dalt.

Resposta:

La paga poch se me'n dona,
puig, mestressa, no'n dubten,
m'estimo més la minyona
que els ous qu'enf donaven.

Resposta

XX

La Mare de Sen

La Mare de Sen
quan era xiqueta
anava a costura
a apendre de lletra.

La Mare de Sen
brodava y cusia
roba pel seu fill
ab molta alegria

XXI

La non non

La non non se'n es anada
brigada ab una flagada,
ara mateix serà aquí
a sota d'aquest coixi.

XXII

Tot passejant.

Les noyes se'n van se'n van
cap a la rambla, cap a la rambla,
les noyes se'n van se'n van
cap a la rambla passejant.

Heu trovat un currotaco
ay, mare quin noy tan maco!
ja se poseu a curahonar
ay, mare m'hi casaria!
ja se poseu a curahonar
ay, mare m'hi vuy casar!

No t'hi casis noya us
qu'es un pobre, qu'es un pobre,
no t'hi casis noya us
qu'es un pobre teixido.

XXIII

La sardana del bailet,
 la ^{sa} seva mare li dona sopà,
 un topi de sepes
 y un crostó de pa,
 qui ho vulgui veure
 s'ha d'agenollà,
 els genolls en terra,
 i el porró a la ma.

Karrich!

XXIV

Recordent, fidels cristians,
 qu'en la creu lo Redemptor
 va morir per nostre amor
 clavat de pens y de maus.

Recordent, cristians devots,
 de la mort del Salvador
 que sofri per nostre amor
 passat de sis mil assots.

Recordem, fidels cristians,
de la mort del Salvador,
quan deixà per nostre amor
sa mare la Soletat.

X X V

Santa Catarina
quan va veure 'ls focs
totes les campanes
va fer tocà a morts.

X X V I

La ⁿⁱgironda de la guirondança
el seu marit ha vingut de França
ⁿli ha portat un gumbirot
per festejar la seva dona.

Pedra picada,
sabata enflocada,
flor de lluguet,
el cor me diu que trequi aquet.

XXVII

Les nages maques
de bon mati,
cuiden y reguen
el seu jardí;
je també rego
del meu hortet,
faves y fésols
y jolivent.

XXVIII

- Pastoret d'ont vens?
- De la montanya - de la montanya
- Pastoret d'ont vens?
- De la montanya se seure 'l temps.
Ay! quin temps que fa!
Plou y neva - plou y neva.
Ay! quin temps que fa!
Plou y neva y nevarà.

XXIX

Sol, solet

vinam a veure - vinam a veure;

sol, solet

vinam a veure - que tindrà fret.

XXX

Cadireta culaire,
mocador a la ma,
el rei y la reina
van a passejar

Que visquin, que visquin
els reis de l'Orient
que porten turrons
per tota la gent!

XXXI

- Tres passos he fet en terra
no se 'l rey si'm renyarà;
vinch de part de la conversa
la conversa del rey moro.
- Abont son les dues oquetes
abont son, abont son?

X X X I I

- Jo me'n vaig molt descontenta
cap al palacio del rey.

- Torna, torna, escudereta
la mes bella te'n daré;

X X X I I I

El rossinyol

no vol cantar perquè es tot sol.

No vol.

El rossinyol no vol cantar perquè no son 12.
Ni 12, ni 11, ni 10, ni 9, ni 8, ni 7, ni 6, ni 5,
ni 4, ni 3, ni 2, ni 1, no vol.

[Els números se dicen de to de RE y ben depressa]

El rossinyol

no vol cantar perquè es tot sol.

~~El rossinyol no vol cantar perquè no son 11.
Ni 11, ni 10, ni 9, ni 8, ni 7, ni 6, ni 5, ni 4,
ni 3, ni 2, ni 1, no vol.~~

~~El rossinyol~~

En cada estrofa

~~no vol cantar perquè es tot sol.~~

~~eliminant els números~~
[E continua seguint barcant fins arribar al número 1.] Notes del

XXXIV

Ball de baston

- Barber hont teng la Barbera.

Barbera hont teng l'amor.

- L'amor es a la riera

a buscar un pom de flor.

No son blanques ni vermelles

sinó de tots els colors

.....

.....

XXXV

A la torra xica

A la torra xica

~~a la torra xica~~

a la torra gran

~~a la torra gran.~~

XXXVI

A la torra xica

A la torra xica

~~a la torra xica~~

~~a la terra d'ica~~

a la terra gran

Faula

Melodius

Cançons

I	La melindrosa - Sota 'l pover.
II	El malestruch.
III	La pubilleta - La Managua.
IV	La pubilleta.
V	El caçador galan.
VI	A càla euamorada.
VII	A càla euamorada.
VIII	La Catarina.
IX	La Ventura.
X	El present del marit.
XI	Quau l'arbre es vert.
XII	L'amor de la hortelana.
XIII	A la nit de Sant Joan.
XIV	A la nit de Sant Joan.
XV	La dama de Valencia.
XVI	La dona d'en Joan.
XVII	La Catarineta.
XVIII	Mala nova.
XIX	Caramelles.
XX	La Mare de Deu.

XXI	La non non.
XXII	Tot passejant.
XXIII	La sardana del bailet.....
XXIV	Recordens fidels cristians.....
XXV	Santa Caterina.....
XXVI	La guirondi.....
XXVII	Les noyes maques.....
XXVIII	Pastoret d'ore veuf.....
XXIX	Sol, tolet.....
XXX	Cadiçeta eulaira.....
XXXI	Tres panos he fet en terra.....
XXXII	Jo me'n vaig molt descontenta....
XXXIII	El rossinol no vol cantar.....
XXXIV	Ball de bastons.
XXXV	A la Torre xica.
XXXVI	A la Torre xica.

